

A sátán gyűlöli a családot

Egy amerikai exorcista tapasztalatai

Sose gondoltam volna, hogy egyszer ezt fogom csinálni – mondta a CNA-nak nyilatkozva a középkorú pap, akinek exorcista „pályafutása” tizenöt éve – röviddel azután, hogy pappá szentelték –, egy szentmise bemutatása közben kezdődött.

„A szent Vér átváltoztatásának pillanatában azt kértem az Úrtól, árássa szent Véré a fiatalokra, és segítse azokat a fiúkat, akiknek papi hivatást szán.” Abban a pillanatban egy tizenhárom év körüli fiú „hátrazuhan és morogni kezdett. Erre nem számítottam” – mondta az amerikai pap, aki a kérdések özönétől tartva inkább névtelenül kívánt nyilatkozni a katolikus hírügynökségnek.

A papot püspöke küldte „gyakorlatra” a Római Egyházmegye hat, hivatalosan megbízott exorcistája mellé, miután az Egyesült Államok Püspöki Konferenciája 2010 novemberében úgy határozott, jelentősen növelni kívánja exorcistái számát (amely ma ötven körül lehet a kontinensnyi országban). Azóta naponta három exorcizmuson vesz részt.

Akikkel találkozunk – mondja –, bukott angyalok, akik jónak lettek teremtvé. Az egyházatyák, köztük Szent Jeromos és Szent Ágoston, úgy vélték, ezek az angyalok azért lázadtak fel, mert Isten feltárta előttük a megtestesülés tervét, s ők nem tudták elfogadni, hogy Isten, a tiszta, végtelen szellem emberré legyen. Ezért izgatja őket annyira az ember testi mivolta, és ezért igyekeznek neki szenvedést okozni.

Angyali tudásuk alapján – teszi hozzá – a gonosz lelkek tudják, hogy Isten csak azért engedi sátáni működésüket, hogy az 'engesztelő szenvedés' által üdvösségre vezesse az embereket. Akik így szenvednek, azáltal lesznek szentté, hogy felajánlják áldozataikat, amelyeket Isten elfogad és áldássá tesz az Egyház javára világszerte. Amikor erre emlékeztetjük a gonoszt, őrrjöng, mert tudja, hogy veszít. Ezért amíg teheti, minél többet meg akar szerezni. Ha nem tudja megkaparintani a lelküket, legalább az életüket igyekszik pokollá tenni.

„A gonosz lélek általában már a szertartás elején megnyilatkozik a szenvedő emberben, akinek viselkedése erőszakossá válik, arca vagy hangja elváltozik. A gonosz igyekszik félelmet kelteni, de ezzel nem

kell foglalkozni. Több kérdést szoktam fölteni neki, pl. hogy mi a neve, mert meggyengíti, ha a nevét is kimondjuk, amikor parancsolunk neki.” Miután elárulta a nevét, a pap megparancsolja, hogy távozzék. Olykor azt is megkérdezi, mikor fog távozni. „Erre, mintha betanulták volna, mind azt feleli: Soha! – Pedig egyszer igenis távozni fognak!” – jegyzi meg a leendő exorcista.

Hozzáteszi, hogy néha be lehet dobni egy-két dolgot csak azért, hogy megalázkodásra készítsük: segítségül lehet hívni szenteket, őrangyalokat vagy akitől a legjobban retteg: a Szűzanyát. Ettől egészen másként kezd viselkedni. A végén sokszor dühös, agresszív kitörésekben nyilatkozik meg; ilyenkor habzik a megszállott ember szája. Ha átok törik meg, az illető az átok során használt tárgyakat kezd kihányani. „Nem valami kellemes látvány, de ilyenkor tudom, hogy hatásos, amit teszünk.”

Az amerikai pap szerint a démoni befolyás oka minden esetben más, ám van egy közös vonás: az érintettek „súlyos sebeket kaptak életük során, elsősorban a családban. Olyan esetekre gondolok, amikor a szülők nagyon rossz döntések – házastársi hűtlenség, abortusz vagy más, családdromboló cselekedetek – által beengedték otthonukba a gonoszt. **A család: ikon. A család a Szentháromság képmása, ezért a gonosz gyűlöli a családot.**”

Magyar Kurír, 2012.07.27.
(Tengernek Csillaga, XVII/5.)